

b.v. (1794)

1. Pieśń ochotników

2. „ „ krakowskich (to samo)

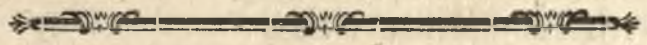

X

P I E S N O C H O T N I K O W

XVIII. 2. 209

Pókiż Polaku zgnuśniały,
 Rozłączony z Bracią swemi,
 Bez sił, bez Rządu, bez chwały,
 Będiesz Więźniem w swojej Ziemi.

Garść naiemników trwożliwa,
 Gnębi ludzi miliony,
 A Naród upokorzony,
 Jeszcze litości ich wzywa.

Pókiż damy się ciemieżyć,
 Daley Bracia do Oryża!
 Kto chce umrzeć lub zwyciężyć,
 Ten zawsze prawie zwycięża,

Bracia co nas bronić chcieli,
 W ucisku i nędzy żyją,
 Lub nie zemfzczeni zginęli,
 Lub w więzach Tyrana gniją,

A

Czyż będziem na to głuchemi,
Czyż ich ięk nas nie poruſzy.
Nie mamyż to w ciałach dufzy,
Nie mamyż żelaza w Ziemi.

Pókiż damy ſię ciemiężyc, &c.

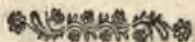
Wy, co wahając ſię ſkrycie,
Między trwogą i nadzieią,
Spokojnie na to patrzycie,
Jak Bracia krew za was leią.

Za Waſzych Nieprzyjacieli,
Wcześnie głoſimy ſię ſami,
Nie wart ſzczęścia dzielić z nami
Kto niebeſpieczeństw nie dzieli.

Pókiż damy ſię ciemiężyc, &c.

Roztropne Moderatory,
Skryte ſtronniki Pułnocy,
Któreż Wam odkryły Dwory,
Ze nam nikt nie da pomocy.

Nie

Nie... nie walczymy my sami,
Jest to Wafza potwarz szczerą,
Cuota i męstwo nas wspiera,
Bóg i Kościuszko jest z nami.

Pókiż damy się ciemnić, &c.

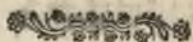
Wy Mieszkańcy iedney Ziemi,
Których przefądy dzieliły,
Osmielcie się bydź wolnemi,
Y poznaycie Wafze siły.

Ratuycie Naród w pctrzebie,
Wszyscy bez różnicy Stanów,
Biliśmy się dość za Panów,
Biemy się teraz za siebie.

Pókiż damy się ciemnić, &c.

Oto Kościuszko przywodzi,
Woyska i Ludu kochanie,
Idź za nim ochocza Młodzi,
A ieszcze Polska powstanie.

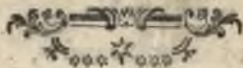
Wal-

Walczcie za Wolność i Prawa,
Wszyscy co dobrze myślicie,
Nie pewne jest Wasze życie,
Ale pewna Wasza Sława.

Pókiż damy się ciemnić,
Daley Bracia do Oręża!
Kto chce umrzeć lub zwyciężyć,
Ten prawie zawsze zwycięża.

Jullischalki
b
506

2981 - 2982

F
XVIII.2
209-210